

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/29/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010460
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4423010460.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkyň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 31.01.2024, sp. zn. 4T/44/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 15.05.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný A. B. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že: ako vodič motorového vozidla značky C. D., šedej metalízy s evidenčným číslom E., dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX:XX hodine po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, neprispôsobil svoju jazdu dopravno-technickému stavu vozovky a svojim schopnostiam, pri vjazde do ľavotočivej zákruty v rýchlosti minimálne 104,6 km/h prešiel mimo cestu vpravo, kde následne zmenil smer jazdy vozidla vľavo, čím sa vozidlo dostalo do smerovej nestability a došlo k prevráteniu vozidla mimo vozovky cesty F. G. H. XXX na kilometri 26,2 medzi obcami A. a I., kam smeroval od obce A., pričom jazdu vykonával napriek tomu, že nie je držiteľom vodičského oprávnenia a pod vplyvom alkoholu v množstve minimálne 1,57 g/kg, pričom následkom dopravnej nehody prišlo k usmrteniu spolujazdca J. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. L. XXX, K., ktorého bezprostrednou príčinou smrti bolo zlyhanie regulačnej činnosti centrálnej nervovej sústavy - mozgová smrť v dôsledku roztrhnutia a zmliaždenia predĺženej a krčnej miechy pri úplnom roztrhnutí spojenia hlavy a krku, čím porušil povinnosť podľa § 3 odsek 2 písmeno a), § 4 odsek 1 písmeno c), § 4 odsek 2 písmeno a), písmeno d), § 16 odsek 1 s poukazom na § 137 odsek 2 písmeno a), písmeno c), písmeno q) zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Za to bol obžalovanému podľa § 149 ods. 4 Tr. zák., nezistiac poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák., nezistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. b/ Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 5 Tr. zák. s poukazom na § 74 ods. 1 Tr. zák. mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný do všetkých výrokov vrátane konania, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo.

V jeho písomnom odôvodnení, ktoré zaslal prostredníctvom obhajkyne, poukázal na to, že súd I. stupňa sa nedostatočne vysporiadal s obhajobou, neobjasnil dostatočne všetky okolnosti svedčiace v jeho prospech, nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a pri vyhodnocovaní jednotlivých dôkazov postupoval jednostranne v jeho neprospech. Opätovne poukázal na záverečnú reč obhajkyne a na zásadu „in dubio pro reo“ a žiadal upraviť skutkovú vetu tak, že riadil vozidlo pod vplyvom alkoholu, čím sa dopustil trestného činu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák., keďže iné konanie mu preukázané nebolo. Pokiaľ ide o trest, navrhol uložiť trest domáceho väzenia podľa § 53 Tr. zák. a predložil písomný sľub v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. Pokiaľ ide o ochranné liečenie, voči tomuto nemá žiadne výhrady, keďže alkohol od skutku nepožíva. Konštatoval, že sa na neho hľadí, akoby nebol súdne trestaný, dopustil sa iba jedného priestupku proti verejnému poriadku pre rušenie nočného kludu a preto nie je nebezpečný pre spoločnosť. V prípade, že sa odvolací súd nestotožní s uložením trestu domáceho väzenia, navrhol uložiť trest postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ako trest podmienený a ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní pred krajským súdom uviedla, že zotrúva na písomných dôvodoch odvolania a navrhla upraviť skutkovú vetu v zmysle jej záverečnej reči prednesenej na okresnom súde a uznať obžalovaného vinným iba z prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák. a uložiť mu trest domáceho väzenia, ktorý je podľa nej dostatočnou alternatívou.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje, čo sa stalo, odvtedy prestal piť, hľadal si prácu, žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, je nezamestnaný, bez príjmu. Navrhol uloženie trestu domáceho väzenia.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Nitre (ďalej len „prokurátor“) na verejnom zasadnutí uviedla, že odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné vo všetkých jeho bodoch, keďže súd I. stupňa sa riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., v dôsledku čoho nemožno jeho konanie právne kvalifikovať ako prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky. Znaleckými posudkami bolo v dostatočnej miere preukázané, že v čase dopravnej nehody viedol motorové vozidlo práve obžalovaný, pričom prišlo k neodstrániteľnému následku a preto bol skutok správne kvalifikovaný ako prečin usmrtienia. Pokiaľ ide o trest, tento zodpovedá všetkým kritériám na ukladanie trestov, správne prihliadol súd I. stupňa aj na osobu obžalovaného, ktorý opätovne riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a zohľadnil aj spôsobený následok. Na základe toho považuje rozhodnutie za zákonné a správne a preto navrhla odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou – obžalovaným Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Trestného činu usmrtienia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. sa dopustí páchatel, ktorý v súvislosti so svojim zamestnaním, povolaním, postavením alebo funkciou alebo ako vodič dopravného prostriedku spôsobí v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inému z nebanlivosti smrť.

Súd I. stupňa po vykonaní dokazovania vo svojom rozhodnutí uviedol, že to bol práve obžalovaný, ktorý svojím konaním spôsobil následok uvedený v skutkovej vete, čím naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák.

Po preskúmaní predmetnej veci dospel nadriadený súd k záveru, že v konaní pred súdom I. stupňa bolo vykonané dokazovanie v dostatočnom rozsahu a z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé ako sa súd I. stupňa vysporiadal s vykonanými dôkazmi, najmä výpoveďou obžalovaného, svedkov, závermi znalca z odboru cestná doprava, odvetvie nehody v cestnej doprave F. M. N., I. ohľadne stanovenia príčiny vzniku dopravnej nehody, znalcov L. J. E. a L. F. D. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, ohľadne zranení nebohého, znalca L. J. J., I., L. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo ohľadne posúdenia zranení obžalovaného a

znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz ako i s ostatnými vykonanými dôkazmi.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania obžalovaného, tento v písomnom zdôvodnení odvolania napáda všetky výroky ako i konanie predchádzajúce vyhlásenému rozsudku. V zásade spochybňuje najmä závery súdu I. stupňa spočívajúce v tom, že by v čase dopravnej nehody viedol vozidlo on, v dôsledku čoho žiadal uznať vinu iba za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák. a súčasne žiadal uloženie trestu domáceho väzenia a ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

S touto obranou obžalovaného sa už súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí riadne vysporiadal v súlade s Trestným poriadkom, podrobne rozviedol dôvody, ktoré usvedčujú obžalovaného zo žalovaného skutku a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní.

Nad rámec argumentácie súdu I. stupňa krajský súd uvádza, že vykonanými dôkazmi bolo nepochybne preukázané, že skutok sa stal a vzhľadom aj na závery oboch znaleckých posudkov z odboru doprava cestná F. M. N., I. a z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo L. J. E. a L. F. D., je potrebné konštatovať, že dopravná nehoda sa stala spôsobom uvádzaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku, t. j. došlo k nej na ceste č. F. na kilometri 26,2 medzi obcami A. a I. v smere jazdy od obce A.. Súčasne bolo preukázané, že vozidlo bolo vedené pri vjazde do ľavotočivej zákruty rýchlosťou minimálne 104,6 km/h, pričom vodič v dôsledku nedostatočného venovania sa riadeniu vozidla a neprispôsobenia jazdy svojim schopnostiam a situácii v cestnej premávke prešiel s vozidlom do protismerného ľavého jazdného pruhu, kde v dôsledku nestability došlo k prevráteniu vozidla mimo vozovky. Súčasne bolo s prihliadnutím na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo L. J. E. O. L. F. D. preukázané, že poškodený J. E. utrpel zranenia popísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku a tieto vznikli v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým na mieste podľahol, čím súčasne došlo k spôsobeniu jeho smrti. Taktiež bolo preukázané výsluchom obžalovaného, svedka J. E. ml. a svedkyne F. B., že obžalovaný bezprostredne pred nastúpením do vozidla požíval alkoholické nápoje a znalecké dokazovanie znalcom z odboru toxikológie F. F. F., I. bolo potvrdené, že v čase dopravnej nehody bol pod vplyvom alkoholu minimálne v množstve 1,57 g/kg. Súčasne z evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplýva, že mu nikdy nebolo udelené vodičské oprávnenie. Uvedené skutočnosti boli v konaní nesporne preukázané a tieto ani obžalovaný nenamietal.

Napriek námietkam obžalovaného bolo podľa krajského súdu v konaní jednoznačne preukázané, že túto dopravnú nehodu zavinil obžalovaný, ktorý viedol vozidlo v čase vzniku dopravnej nehody, ktorá skutočnosť bola bez dôvodných pochybností preukázaná nepretržitým radom nepriamych priamo na seba nadväzujúcich dôkazov. V tomto kontexte poukazuje krajský súd najmä na záznam z dopravnej nehody (č. I. 160 – 161), zápisnicu o obhliadke miesta dopravnej nehody s fotodokumentáciou (č. I. 162 – 190), výpoveď samotného obžalovaného, ktorý potvrdil, že do vozidla nastúpil na miesto vodiča a následne si na nič nepamätal, resp. na hlavnom pojednávaní pripustil, že sa mohli počas jazdy s poškodeným J. E. vymeniť pri volante, čo preukázané nebolo.

Svedok J. E. ml. taktiež potvrdil, že videl nastupovať do vozidla obžalovaného a poškodeného, pričom obžalovaný sadol na miesto vodiča a poškodený na miesto spolujazdca. Svedkovia K. I. a A. C. uviedli, že po dopravnej nehode obžalovaný sedel na vozovke, volal o pomoc a tvrdil, že toto nechcel slovami „čo som to porobil“, „to som nechcel“.

V konečnom dôsledku o tom, že vozidlo viedol v čase dopravnej nehody práve obžalovaný svedčia najmä závery znaleckého dokazovania znalca z odboru cestná doprava, odvetvie nehody v cestnej doprave F. M. N., I. a znalca L. F. D. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, ktorí na hlavnom pojednávaní zhodne uviedli, že na základe rozsahu poškodenia vozidla a zranení obžalovaného a poškodeného, možno s najväčšou pravdepodobnosťou určiť, že obžalovaný utrpel zranenia typické pre miesto vodiča a poškodený zranenia typické pre miesto spolujazdca. Uvedené závery sú podporené aj znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2022/5352, podľa ktorého zo steru z povrchu ľavej polovice strany airbagu z volantu (stopa č. 1), steru z volantu (stopa č. 3) a steru z riadiacej páky (stopa č.4) boli zistené zmiešané profily DNA, ktorých súčasťou je DNA profil obžalovaného, naopak DNA profil poškodeného sa nenachádzal ani na jednej uvedenej stope.

Na základe všetkých vyššie uvedených dôkazov, vyhodnotených jednotlivo ako i vo vzájomnej súvislosti, bolo bez dôvodných pochybností preukázané, že vozidlo viedol obžalovaný, ktorý svojou jazdou porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a/ (neprispôobil svoje správanie situácii v cestnej premávke a svojim schopnostiam), § 4 ods. 1 písm. c/ (nevenoval sa plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke), § 4 ods. 2 písm. a/ (viedol vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia), § 4 ods. 2 písm. d/ (viedol vozidlo v takom čase po požití alkoholu, keď sa alkohol ešte mohol nachádzať v jeho organizme) a § 16 ods. 1 (neprispôobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré mohol predvídať) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o cestnej premávke“).

Súčasne je nutné konštatovať, že obžalovaný porušil pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom v zmysle ustanovenia § 137 ods. 2 písm. a/, písm. c/, písm. q/ Zákona o cestnej premávke, keďže podľa tohto zákona porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je aj jazda pod vplyvom alkoholu, porušenie pravidiel cestnej premávky, v dôsledku ktorého vznikne dopravná nehoda ako i vedenie vozidla bez príslušného vodičského oprávnenia.

Z vyššie uvádzaných dôvodov nebolo možné vyhovieť námietkam obžalovaného, že nebolo preukázané, že by viedol vozidlo v čase dopravnej nehody, v dôsledku čoho by mal súd právne kvalifikovať jeho konanie ako prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák.

Nad rámec argumentácie súdu I. stupňa krajský súd s poukazom na odvolacie námietky uvádza, že nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné spochybňovať závery znaleckých posudkov znalca z odboru cestná doprava, odvetvie nehody v cestnej doprave F. M. N., I. a znalcov L. J. E. a L. F. D. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, ktorí odpovedali na všetky položené otázky a na hlavnom pojednávaní dostatočne ozrejmili, z čoho vychádzali, keď uviedli, že s najväčšou pravdepodobnosťou bol v čase dopravnej nehody vodičom vozidla obžalovaný.

Všetky vyššie uvedené vykonané dôkazy, najmä výsluchy svedkov, závery znaleckých posudkov F. M. N., I., L. J. E. a L. F. D. a Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru dostatočným spôsobom preukázali priebeh dopravnej nehody a spôsobené následky, vrátane príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a následkami a súčasne predstavujú spoľahlivý základ pre rozhodnutie vo veci.

Na základe toho krajský súd konštatuje, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že dopravná nehoda bola zavinená obžalovaným. Vina obžalovaného bol preto správne ustálená súdom I. stupňa a obžalovaný je plne zodpovedný za spôsobenie dopravnej nehody, vrátane následkov z nich vyplývajúcich, keďže mu je nutné pričítať príčinný vzťah k týmto následkom.

Súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, správne zistil skutkový stav a všetky potrebné dôkazy zákonným spôsobom správne právne vyhodnotil a dôsledne sa vysporiadal aj s obranou obžalovaného a správne dospel k záveru, že trestnoprávnu zodpovednosť za vznik dopravnej nehody nesie obžalovaný, ktorý svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu usmrtienia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. Vychádzajúc z uvedených právnych úvah, berúc do úvahy argumenty odvolateľa, všetky vykonané dôkazy, odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny.

Pokiaľ ide o trest, odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatelja spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatelja, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súdom I. stupňa bol obžalovanému uložený trest postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri nezistení žiadnej z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zák. a nezistení prítiažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák. Aj nadriadený súd zistil, že obžalovanému nie je možné uznať poľahčujúcu okolnosť,

že doposiaľ viedol riadny život, keďže v minulosti mu bola dvakrát uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlo za porušenie predpisov na úseku na cestnej premávky, keď viedol motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, navyše pod vplyvom alkoholu v dňoch XX.XX. XXXX a XX.XX.XXXX. Obžalovanému bol preto ukladaný trest vychádzajúc zo zákonom ustanovenej trestnej sadzby v rozpätí 4 až 10 rokov.

Odvolací súd poukazuje na správne odôvodnenie súdu I. stupňa, že v prípade obžalovaného je nevyhnutné na jeho nápravu, zohľadniac všeobecnú a individuálnu prevenciu, uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 4 roky, ktorý považuje aj krajský súd za zákonný, spravodlivý a primeraný. Pri ukladaní tohto druhu a výmere trestu správne zohľadnil súd I. stupňa osobu obžalovaného, ktorý už v minulosti viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, pričom mu nikdy nebolo udelené vodičské oprávnenie, navyše prejednaného skutku sa dopustil po bezprostrednom požití väčšieho množstva alkoholu (v čase spôsobenia dopravnej nehody mal v krvi 1,57g/kg alkoholu), je závislý na požívaní alkoholu a rovnako prihliadol na spôsobený nenapraviteľný následok v podobe smrti iného človeka.

Napriek skutočnosti, že obžalovanému je ľúto uvedeného následku, táto skutočnosť sama o sebe nepostačuje na uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ako sa domáhal, prípadne uloženia trestu domáceho väzenia podľa § 53 Tr. zák., ktorý by bol absolútne neprimeraný spôsobenému následku a predchádzajúcemu spôsobu života obžalovaného, ktorý je nezamestnaný, nie je evidovaný na úrade práce v evidencii uchádzačov o zamestnanie, je bez akéhokoľvek príjmu, navyše pravidelne požíva alkohol (minimálne do dňa spáchania skutku), od ktorého užívania je už závislý. Odvolací súd považuje uložený trest odňatia slobody obžalovanému rozsudkom súdu I. stupňa za daných okolností zodpovedajúci požiadavke primeranosti – proporcionálnosti trestu, tento je spravodlivý a vyjadruje objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie.

Súčasne správne súd I. stupňa zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže tento nebol v posledných 10-tich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Rovnako zákonný a primeraný je i uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie, keďže obžalovaný sa spáchaného skutku dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla a bol uznaný vinným pre prečin usmrtienia podľa § 194 ods. 4 Tr. zák., pri ktorom podľa ustanovenia § 61 ods. 5 písm. b/ Tr. zák. zákon obligatórne ukladá súdu uložiť tento druh trestu na doživotie.

Rovnako výrok o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou napadnutého rozsudku považuje krajský súd za zákonný a správny, vychádzajúci zo znaleckého dokazovania znalcom L. A. B., L. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, podľa ktorého obžalovaný v čase spáchania skutku trpel závislosťou na alkohole, neharmonickou osobnosťou a jednoduchou alkoholovou opojenosťou stredne ťažkého stupňa, v dôsledku čoho boli jeho rozpoznávací a ovládacie schopnosti znížené, čo však mohol predpokladať. Mohol pred nastúpením do vozidla vnímať, že je pod vplyvom alkoholu, pričom s poukazom na uvedenú závislosť, znalec navrhol uložiť obžalovanému tento druh liečenia a to ústavnou formou.

Poukazujúc na všetky vyššie uvedené skutočnosti, po objektívnom vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, napriek odvolacím námietkam obžalovaného, bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.